

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/205/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812210127
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812210127.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členov senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Ladislava Duditsša v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/144/2012-129 zo dňa 18.12.2014 a uznesení Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/144/2012-183 z 18.12.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvého stupňa“) rozsudkom 5C/144/2012-129 z 18.12.2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, v súvislosti s postupom exekučného súdu. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Zamietol aj návrh žalobu na prerušenie konania.

Rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil tým, že podľa tvrdení žalobcu malo dôjsť na jeho strane k vzniku škody a nemajetkovej ujmy postupom exekučného súdu v exekúcii vedenej proti povinnej C. P., o vymoženie istiny vo výške 15.675,- Sk s príslušenstvom (520,31 eur), sp. zn. 5Er/16/2009. Žalobca tvrdil, že exekučný súd rozhodol o jeho žiadosti ako oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote. Tento postup považoval za nesprávny a v rozpore so zákonom, lebo neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Majetkovú škodu vyčíslil sumou vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu sumou 330,- eur.

Žalobca v predmetnej veci v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rožňava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veciach a k účastníkom konania. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť nariadené pojednávanie na deň 08.10.2013 s poukazom na skutočnosť, že vo veci podal

ústavnú sťažnosť voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 6NcC/35/2012-15 zo dňa 19.10.2012 a s odkazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. navrhoval konanie prerušiť.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 08.10.2013 prerušil konania vedené pod sp.zn. 5C/144/2012-78 do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti zo dňa 10.01.2012 podanej sťažovateľom POHOTOVOST' s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, z dôvodu porušovania základného práva sťažovateľa spôsobeného rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, vo veci sp.zn. 6NcC/35/2012 zo dňa 19.10.2012. Proti tomuto uzneseniu žalovaný podal odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením 1Co/100/2014 zo dňa 17.06.2014 odmietol odvolanie žalovaného s tým, že uviedol, že po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa pokračovať v konaní vo veci samej.

Žalobca v konaní taktiež namietal zaujatosť sudcov Okresného súdu Rožňava, pričom súd prvého stupňa z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9NcC/13/2012-13 zo dňa 22.10.2012 mal za preukázané, že sudcovia Okresného súdu Rožňava okrem JUDr. Kataríny Janečkovej nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 5C/144/2012.

Vychádzajúc z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/19/2014-91 zo dňa 30.04.2014, ktorým Krajský súd v Košiciach uložil súdu prvého stupňa po vrátení veci pokračovať v konaní, súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.12.2014. Žalobca však podaním zo dňa 28.11.2014 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a vyjadril nesúhlas s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/19/2014-91 zo dňa 30.04.2014, ako aj s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9NcC/13/2012-13 zo dňa 22.10.2012.

Preto súd prvého stupňa opätovne rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý podal podaním zo dňa 28.11.2014 z tých istých dôvodov, pričom o prvej žiadosti o prerušenie konania už bolo rozhodnuté uznesením súdu prvého stupňa sp.zn. 5C/144/2012-78 zo dňa 08.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/19/2014-99 zo dňa 30.04.2014 a vychádzajúc z rovnakých namietaných skutočností, v zmysle § 109 ods. 1, 2 O.s.p. súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Súd prvého stupňa vykonal pojednávanie a dokazovanie v neprítomnosti účastníkov v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 5Er/16/2009 vo veci oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnej C. P., o vymoženie istiny vo výške 15.675,- Sk s príslušenstvom (520,31 eur) zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009 a poverenie bolo vydané dňa 14.01.2009 (t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote).

Súd prvého stupňa vec právne posúdil v zmysle ust. § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1 až 4, § 9 ods. 1 až 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 až 4, § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

Skutkovo uzavrel, že žalobca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody, a to nesprávny úradný postup Exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia, nepreukázal ani výšku škody a nemajetkovej ujmy (žalobca uvádza len svoje tvrdenia), a v žiadnom prípade v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom Exekučného súdu a vznikom akejkoľvek škody alebo nemajetkovej ujmy a to hlavne z dôvodu, že vo veci bolo poverenie vydané v zákonnej lehote (v lehote 5 dní, hoci zákonná lehota na vydanie poverenia je 15 dní). Návrh na vydanie poverenia bol podaný na súd dňa 09.01.2009 a poverenie bolo vydané dňa 14.01.2009. K vznesenej námietke premlčania žalovanou ohľadom nárokov žalobcu, ktoré mali vzniknúť v lehote 3 rokov pred podaním žaloby súd prvého stupňa konštatoval, že v predmetnej veci a resp. ani v obdobných veciach nie je možné prihliadať na námietku premlčania, nakoľko ak by nárok žalobcu existoval, nebol by premlčaný. Žaloba vo veciach bola podaná dňa 27.09.2012, pričom žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nárokov v apríli 2012, keď počas predbežného prerokovania premlčacia lehota neplynie. Súd prvého stupňa podotkol, že z vybavenia hromadných sťažností oprávneného (žalobcu) v exekučných konaniach doručených Okresnému súdu Rožňava citovaných v odôvodnení

napadnutého rozsudku na strane 10 je zrejmé, že súdom prvého stupňa neboli zistené prieťahy v konaniach a preto sú tieto sťažnosti nedôvodné.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže úspešná žalovaná si trovy konania nevyčísliła a neuplatnila, pričom neúspešný žalobca nemá právo na ich náhradu, súd prvého stupňa žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhoval zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že prejednal vec v jeho neprítomnosti, hoci pre to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Uviedol, že požiadal o zrušenie pojednávania, pričom poukázal na dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom. Namietal, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v konaní podľa ust. § 15 O.s.p. môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad, s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC 46/2012-24 ako aj ďalšie. Podotkol, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu zákonný sudca podľa článku 48 ods. 1 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky (III. ÚS 16/2000), s odkazom na ďalšie citované rozhodnutia Ústavného súdu SR. Navyše súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušení konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a on podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby, nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledkom správania súdu prvého stupňa, keďže predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodnutia o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa je tak prinajmenšom predčasné. K vedeniu konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. dodal, že vo svojej žiadosti o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania uviedol, že trvá na svojej osobnej účasti, taktiež na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Nakoľko súd vo veci na tomto pojednávaní meritórne rozhodol, nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Tak došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov a nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Ďalej žalobca namietal, že sa nemohol vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ani k dôkazom ktoré súd vykonal. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa právo na kontradiktórne konanie, ktoré bolo v tejto veci porušené. Konajúci súd neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam vecí. Žalobca ďalej namietal, že nebolo možné vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože tým došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Pokiaľ žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby predložila písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Vyjadroval sa konkrétne k majetkovej škode ako aj k nemajetkovej ujme. Namietal nevykonanie dostatočného dokazovania oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil po tom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 10.03.2016 o 9.05 hodine v pojednávacej miestnosti č. 221/II. poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 02.03.2016.

Žalobca v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., t.j., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných

dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával vec v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 18.12.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 18.12.2014 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 23.09.2014 a žalovanej dňa 22.09.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o zrušenie termínu pojednávania a prerušenie konania podaním doručeným súdu dňa 12.11.2014.

Z obsahu spisu odvolací súd mal za preukázané, že sudkyňa po vyvolaní veci na pojednávaní konanom dňa 18.12.2014 (č.l. 127 -128 spisu) zistila, že sa nedostavili účastníci konania, pričom oboznámila ospravedlnenie žalovanej. Na to vyhlásila uznesenie o konaní pojednávania v neprítomnosti účastníkov a vo veci po oboznámení obsahu spisu a prečítaní konkrétnych listinných dôkazov, vyhlásila rozsudok, po tom, čo uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

V odôvodnení rozsudku sa súd prvého stupňa zaoberal návrhom žalobcu na odročenie pojednávania a uviedol, že uvádzané dôvody neakceptoval, pretože návrh spĺňal náležitosti ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., keďže dôvody návrhu uvádzané v návrhu nepovažoval za dôležité dôvody na odročenie

pojednávania. Zároveň uviedol, že o tom, že pojednávajúca sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania veci rozhodol nadriadený súd, a to Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 9NcC/13/2012-13 zo dňa 22.10.2012, ktorým sudcovia Okresného súdu Rožňava okrem JUDr. Kataríny Janečkovej nie sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 5C/144/2012.

K rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 08.10.2013 prerušil konania vedené pod sp.zn. 5C/144/2012-78 do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti zo dňa 10.01.2012 podanej sťažovateľom POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti porušovaniu základného práva sťažovateľa spôsobeného rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach vo veci sp.zn. 9NcC/13/2012 zo dňa 22.10.2012. Proti tomuto uzneseniu žalovaná podala odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením 1Co/119/2014-91 zo dňa 30.04.2014 odmietol odvolanie žalovanej s tým, že uviedol, že po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa pokračovať v konaní vo veci samej, vzhľadom k tomu, že napadnuté uznesenie zaniklo, keďže jeho konanie bolo obmedzené do rozhodnutia Ústavného súdu v konkrétnej veci, o ktorej už bolo rozhodnuté. Žalobca opätovne rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý podal žalobca podaním zo dňa 28.11.2014 z tých istých dôvodov, s poukazom len na tú skutočnosť, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach 1Co/19/2014-91 zo dňa 30.04.2014 a preto podal voči tomuto rozhodnutiu ústavnú sťažnosť.

Odvolací súd apeluje na správne rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a zdôrazňuje, že o tomto návrhu na prerušenie konania z tých istých dôvodov už bolo raz právoplatne rozhodnuté, vychádzajúc z nedôvodnej námietky zaujatosti žalobcu, keďže nadriadený súd už rozhodol o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Rožňava okrem JUDr. Kataríny Janečkovej z pojednávania a rozhodovania veci a preto aj keď žalobca podal voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 1Co/19/2014-91 zo dňa 30.04.2014 ústavnú sťažnosť, súd prvého stupňa správne nevidel zákonný dôvod na prerušenie tohto konania s odkazom na citované ust. § 109 ods. 1, 2 O.s.p.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o majetkovej škode a nemajetkovej ujme z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že dôvodom pre nepriznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy bolo zistenie konajúceho súdu, že vo veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, a preto neboli naplnené dôvody, pre ktoré by bol daný základ žalovaného nároku, so zreteľom na tú skutočnosť, že v exekučnej veci súd prvého stupňa vydal poverenie pre exekútora v lehote 15 dní, keďže návrh na vydanie poverenia bol podaný súdu prvého stupňa dňa 09.01.2009 a poverenie bolo vydané dňa 14.01.2009, t.j. pred uplynutím 15 dňovej zákonnej lehoty na vydanie poverenia (viď vec sp.zn. 5Er/16/2009 vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ s.r.o. proti povinnej C. P., o vymoženie istiny vo výške 520,31 eur).

Preto odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k posudzovanej výške škody a nemajetkovej ujmy sú rovnako bezpredmetné a nemajú žiaden vzťah k napadnutému rozsudku.

Námietka odvolateľa, že vo veci koná vylúčený sudca nie je taktiež dôvodná, pretože o nevyhlúčení bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu, ktorým je súd viazaný (uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9NcC/13/2012-13 zo dňa 22.10.2012).

Odvolací súd je teda toho názoru, že súd prvého stupňa riadne a úplne zistil skutkový stav veci, tento zistený skutkový stav podriadil pod relevantné ustanovenia hmotného práva, ktoré na danú vec správne aplikoval a interpretoval. Preto nie je naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. a rovnako nie je daný ani § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v konaní nebol preukázaný taký postup súdu, ktorým by sa odvolateľovi odňala možnosť konať pred sudom. Preto vzhľadom k tomu v konaní nebola zistená taká vada, ktorá by mala za následok

zrušenie napadnutého rozsudku a preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, ale trovy odvolacieho konania si neuplatnila a keďže neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Okresný súd Rožňava uznesením č.k. 5C/144/2012-183 z 18.12.2014 návrh na prerušenie konania zamietol.

Napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že dňa 15.12.2014 bol na súd prvého stupňa doručený návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý žalobca bližšie odôvodnil tým, že na Okresnom súde Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu.

Po citácii ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd prvého stupňa konštatoval, že vyriešenie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov nemá pre ďalší priebeh tohto konania zásadný význam, nakoľko prejudiciálne otázky boli položené Súdnemu dvoru Európskej únie v konkrétnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne žalobca aj žalovaná, avšak predmet konania a dôvody podania tejto žaloby žalobcom sú individualizované na konkrétne exekučné konanie, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Prešov a preto nesúvisia s prejednávateľným konaním. Uviedol, že v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er/16/2009, v súvislosti s ktorým podal žalobca predmetnú žalobu došlo k vydaniu poverenia v zákonnej 15-dňovej lehote, žalobca nepreukázal v predmetnej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia a nepreukázal ani výšku škody a nemajetkovej ujmy, v nadväznosti na čo Okresný súd v Rožňave rozsudkom v predmetnom konaní sp. zn. 5C/144/2012-129 zo dňa 18.12.2014 v tejto veci meritórne rozhodol a preto prerušenie konania by bolo v tomto prípade v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Podoťkol, že nakoľko rozhodnutia Súdného dvora o prejudiciálnej otázke majú účinky pre národné súdy, ktoré dané otázky predložili, resp. pre národné súdy rozhodujúce hlavnú vec, v prípade odvolania alebo dovolania v tomto prípade sa jedná o účinky inter partes.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Uviedol odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, keďže súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, ďalej, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Navrhoval zmenu uznesenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.12.2014 č.k. 5C/144/2012-183 a to tak, že návrhu na prerušenie konania odvolací súd vyhovie.

Odvolanie odôvodňoval tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície Smerníc Európskej únie zameranými

na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnych otázok žalobca videl v tom, že v danom konaní bude zodpovedaná otázka, či postup exekučného súdu v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu je v súlade s komunitárnym právom. Uviedol, že predmetom konania, ktoré žalobca navrhuje prerušiť je náhrada škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia na totožnom podklade, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu nevyjadрила.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie proti uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania j(§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že vyriešenie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 nemá pre ďalší priebeh tohto konania zásadný význam, nakoľko prejudiciálne otázky boli položené Súdnu dvoru Európskej únie v konkrétnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne žalobca aj žalovaný, avšak predmet konania a dôvody podania tejto žaloby žalobcom sú individualizované na konkrétne exekučné konania, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Prešov, pričom treba zdôrazniť, že nesúvisia s prejednáványm konaním, nakoľko v tomto konaní nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vychádza z toho, že exekučný súd nerozhodol o udelení poverenia exekútora na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote 15 dní, čo ale z výsledkov vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa preukázané nebolo. Vzhľadom k tomu žalobca nepreukázal v predmetnej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia a tým ani vznik škody, ako aj dôvodnosť náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy a preto súd prvého stupňa správne v danej veci nevzhladol ani zákonný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/144/2012-183 z 18.12.2014 potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Tieto rozhodnutia prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.